

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Αγνή αγάπη – ένα σημείο αληθινής ιδιότητος του μαθητού

Από τον Πρεσβύτερο Μάικλ Μ. Στρονγκ
Των Εβδομήκοντα

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must inten-

Ο πραγματικός προορισμός της ιδιότητος του μαθητού είναι να γίνουμε κυριολεκτικά όπως είναι ο Ιησούς Χριστός.

Ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον προσφάτως μας κάλεσε να «κάνουμε την ιδιότητά μας του μαθητού υψίστη προτεραιότητά μας». Αυτή η ισχυρά προτροπή με ώθησε να σκεφθώ βαθύτατα την προσωπική μου ιδιότητα του μαθητού του Ιησού Χριστού.

Η ιδιότητα του μαθητού είναι σκόπιμη

Ο μαθητής είναι οπαδός ή μαθητής κάποιου άλλου. Οι μαθητές είναι «μαθητευόμενοι» που αφιερώνουν τη ζωή τους για να γίνουν σαν τον δάσκαλό τους. Συνεπώς, το να είναι κάποιος μαθητής του Ιησού Χριστού υπονοεί περισσότερα από το να πιστεύει στις διδασκαλίες και τη διδασχά Του. Εμπεριέχει ακόμη περισσότερα από το να αναγνωρίζουμε τη θειότητά Του και να Τον αποδεχόμαστε ως Σωτήρα και Λυτρωτή μας, όσο ζωτικής σημασίας και αν είναι αυτό.

Ο Πρόεδρος Ντάλλιν Χ. Όουκς εξήγησε: «Η ακολουθία του Χριστού δεν είναι μια περιστασιακή ή ευκαιριακή πρακτική. Είναι μια συνεχής δέσμευση και ένας τρόπος ζωής που πρέπει να μας καθοδηγεί ανά πάσα στιγμή και σε όλους τους τόπους». Η ιδιότητα του μαθητού είναι ένα συνειδητό ταξίδι που κάνουμε για να μεταμορφωθούμε μέσω της εξιλεωτικής θυσίας του Κυρίου και της επικουρικής δυνάμεώς Του. Ο πραγματικός προορισμός της ιδιότητος του μαθητού είναι στην κυριολεξία να γίνουμε όπως είναι ο Ιησούς Χριστός – ακόμη και στο σημείο να λάβουμε «την εικόνα Του στην όψη [μ]ας».

Για να είμαστε μαθητές του Κυρίου, πρέπει

tionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught, “Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

από πρόθεση να μιμούμαστε τις σκέψεις και τις πράξεις Του κάθε ημέρα – για παράδειγμα, την υπακοή, την ταπεινοφροσύνη και την υπομονή Του. Καθώς ενσωματώνουμε σταδιακά αυτά τα στοιχεία χαρακτήρα στην ταυτότητά μας, γινόμαστε «κοινωνοί της θείας φύσης [Του]». Αυτή η μίμηση του χαρακτήρα του Σωτήρος βρίσκεται στην καρδιά της λατρείας Του. Όπως δίδαξε ο Πρόεδρος Νέλσον: «Η λατρεία μας για τον Ιησού εκφράζεται καλύτερα με τη μίμηση του Ιησού από εμάς».

Το σημείο αληθινής ιδιότητας του μαθητού

Από όλα τα πολλά θεία γνωρίσματα του Ιησού Χριστού που πρέπει να μιμηθούμε, ένα κατέχει εξέχουσα θέση και ενσαρκώνει όλα τα άλλα. Αυτό το γνώρισμα είναι η αγνή αγάπη Του. Τόσο ο προφήτης Μόρμον όσο και ο Απόστολος Παύλος μας υπενθυμίζουν ότι χωρίς αγνή αγάπη «δεν είμαστε» τίποτα». Ή, όπως απεκαλύφθη στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, χωρίς «αγνή αγάπη, δεν μπορ[ούμ]ε να κάν[ουμ]ε τίποτα».

Ο Ίδιος ο Σωτήρας προσδιόρισε την αγάπη ως ένα σημείο με το οποίο θα αναγνωρίζονταν οι αληθινοί μαθητές Του, όταν διακήρυξε:

«Καινούργια εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· όπως εγώ σας αγάπησα, κι εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλον.

»Από το αυτό θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, εάν έχετε αγάπη ο ένας προς τον άλλον».

Η αγνή αγάπη είναι μία πλούσια έννοια που μπορεί να είναι δύσκολο να οριστεί, αλλά γίνεται εύκολα αντιληπτή από όλους όσους τους αγγίζει. Το Να κηρύττετε το Ευαγγέλιό μου διδάσκει ότι «η αγνή αγάπη, όπως η πίστη οδηγεί σε δράση». Πράγματι, η αγνή αγάπη μπορεί να περιγραφεί ως «έμπρακτη αγάπη». Αυτή η περιγραφή παρέχει μεγάλη εσώτερη γνώση για τη συνοπτική δήλωση της ζωής του Σωτήρος – «πέρασε ευεργετώντας».

Ως οπαδοί του Ιησού Χριστού, θα πρέπει να επιζητούμε να μιμούμεθα τον τρόπο που ο Διδάσκαλός μας επέδειξε την αγνή αγάπη Του για τους άλλους. Μολονότι ο Σωτήρας εκδηλώνει αγνή αγάπη με πολλούς τρόπους, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε τρία συγκεκριμένα πρότυπα της αγνής αγάπης Του που είναι εύκολα ορατά στους αληθινούς μαθητές Του.

Αγνή αγάπη είναι να δείχνουμε συ-

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple’s act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, “One of

μπόνια

Πρώτον, ο Σωτήρας έδειξε αγνή αγάπη με το να είναι συμπονετικός. Κατά τη διάρκεια της διακονίας Του ανάμεσα στους Νεφίτες, όπως καταγράφεται στο Βιβλίο του Μόρμον, ο Κύριος προέτρεψε τον λαό να επιστρέψει σπίτι και να συλλογισθεί αυτά που είχε διδάξει και να προετοιμασθεί για την επιστροφή Του την επομένη. Το χρονικό αναφέρει στη συνέχεια:

«Ήταν δακρυσμένοι, και τον κοίταζαν σταθερά σαν να Του ζητούσαν να μείνει λίγο περισσότερο μαζί τους.

»Και τους είπε: Ιδού, τα σπλάχνα μου είναι γεμάτα συμπόνια προς εσάς».

Η συμπόνια είναι το τμήμα της αγνής αγάπης που επιδιώκει να ανακουφίσει τον πόνο. Γεμάτος συμπόνια, ο Κύριος θεράπευσε τους αρρώστους και τους βασανισμένους ανάμεσα στον λαό. Κατόπιν, ευλόγησε τα παιδιά τους, ενώ άγγελοι κατέβηκαν από τους ουρανούς και τα περιστοίχισαν. Εκτέλεσε αυτές τις τρυφερές, στοργικές πράξεις και πολλές άλλες, επειδή «σπλαχνίστηκε».

Ενώ υπηρετούσα ως νέος ιεραπόστολος στη Νότιο Αμερική, επωφελήθηκα ομοίως από τη συμπόνια ενός αγαπητού φίλου. Ένα βράδυ, ενώ οδηγούσα με τον συνάδελφό μου προς το σπίτι του προέδρου ιεραποστολής μας, ένας νεαρός άνδρας επάνω σε ποδήλατο έστριψε ξαφνικά μπροστά από το όχημα. Συνέβη τόσο γρήγορα που δεν μπόρεσα να αποφύγω τη σύγκρουση. Με τραγικό τρόπο, ο νεαρός σκοτώθηκε από την πρόσκρουση. Ήμουν συντετριμμένος για την απώλεια της ζωής του. Τρομοκρατημένος και σε κατάσταση καταπληξίας καθώς η απαίσια πραγματικότητα αυτού που μόλις είχε συμβεί έπεσε πάνω μου, με πήγαν στη φυλακή και με κλείδωσαν. Ποτέ δεν ένιωσα πιο φοβισμένος και μόνος. Ήμουν γεμάτος απόγνωση και φόβο ότι θα φυλακιζόμουν για το υπόλοιπο της ζωής μου.

Ένας έτερος ιεραπόστολος, ο Πρεσβύτερος Μπράιαν Κοτσίβαρ, έμαθε για το δυστύχημα και συγκινήθηκε από συμπόνια. Ήλθε στη φυλακή και παρακάλεσε τους αξιωματικούς να του επιτραπεί να μείνει μαζί μου στο κελλί για να μην είμαι μόνος μου. Ως εκ θαύματος, συμφώνησαν. Μέχρι σήμερα αισθάνομαι βαθιά ευγνωμοσύνη για την πράξη χριστοειδούς αγάπης αυτού του μαθητή, η οποία με ηρέμησε και με παρηγόρησε κατά τη διάρκεια της μεγαλύτερης στιγμής αγωνίας στη ζωή μου. Η φιλανθρωπική του συμπόνια

the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior’s perfect love is focused on enabling all of God’s children to fulfill our divine potential that we may “partake of his salvation, and the power of his redemption.” As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those

ήταν ένα χαρακτηριστικό σημείο της ιδιότητας του μαθητού. Όπως παρατήρησε ο Πρόεδρος Νέλσον: «Ένας από τους πιο εύκολους τρόπους για να προσδιορίσετε ένα αναληθινό οπαδό του Ιησού Χριστού είναι το πόσο συμπονετικά συμπεριφέρεται σε άλλους ανθρώπους».

Αγνή αγάπη είναι η τέλεση διακονίας σε ανείπωτες ανάγκες

Ένα άλλο παράδειγμα του τρόπου που ο Σωτήρας δείχνει την αγάπη Του είναι μέσω της τήρησης και της διακονίας Του στις ανείπωτες ανάγκες των άλλων. Στον άνδρα που ήταν χωλός για 38 χρόνια χωρίς κανέναν να τον βοηθά, ο Κύριος τον έκανε υγιή και τον παρότρυνε να ζήσει ενάρετα. Στη γυναίκα που συνελήφθη να μοιχεύει, Εκείνος προσέφερε ελπίδα και παρηγοριά αντί καταδίκη. Για τον παραλυτικό που τον κατέβασαν από τη στέγη, ο Κύριος προσέφερε συγχώρηση των αμαρτιών, όχι μόνο θεραπεία του σώματος.

Όταν εκλήθην να υπηρετήσω ως επίσκοπος, τα έξι μικρά παιδιά μας έκαναν τις συγκεντρώσεις μεταλήψεως δύσκολες για τη σύζυγό μου, Κριστίν, η οποία έπρεπε να τα διαχειρισθεί μόνη της, ενώ καθόμουν στο βήμα. Όπως μπορείτε να φανταστείτε, τα παιδιά μας δεν ήταν συχνά τόσο ευλαβή. Παρατηρώντας την κατάστασή της, δύο μέλη του τομέως μας, ο Τζων και η Ντέμπι Μπένιτς, άρχισαν να κάθονται μαζί της κάθε Κυριακή για να βοηθήσουν. Η καλοσύνη τους συνεχίστηκε για χρόνια και έγιναν «θετοί» παππούδες για την οικογένειά μας. Όπως ο Κύριος, αυτοί οι μαθητές είχαν παρατηρήσει την ανείπωτη ανάγκη και ενήργησαν με αγάπη – ένα εξέχον δείγμα της ιδιότητάς τους του μαθητού.

Αγνή αγάπη είναι να βοηθούμε άλλους στο μονοπάτι της διαθήκης

Τέλος, η τέλεια αγάπη του Σωτήρος επικεντρώνεται στο να δώσει τη δυνατότητα σε όλα τα τέκνα του Θεού να εκπληρώσουμε τις θείες δυνατότητές μας, ώστε να μπορέσουμε να «γίν[ου]με κοινωνοί της σωτηρίας του και της δύναμης τής λύτρωσής του». Καθώς γινόμαστε περισσότερο σαν τον Διδάσκαλό μας, η επιθυμία μας να βοηθήσουμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας στο μονοπάτι της διαθήκης θα αυξηθεί φυσικά.

Επί παραδείγματι, μπορούμε να εξυψώσουμε πνευματικώς και να γίνουμε φίλοι με εκείνους

who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that "[the Agamatas'] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!"

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

που νιώθουν προσβεβλημένοι ή λησμονημένοι, να βοηθήσουμε όσους είναι νέοι στο εκκλησιασμά μας να αισθανθούν ευπρόσδεκτοι ή να προσκαλέσουμε φίλους να εκκλησιασθούν μαζί μας στη συγκέντρωση μεταλήψεως – ίσως αυτό το Πάσχα. Υπάρχουν αναρίθμητοι τρόποι να παροτρύνουμε και να βοηθήσουμε άλλους στην πρόοδό τους, αν επιζητήσουμε συνειδητά και με προσευχή τη βοήθεια των ουρανών για να έχουμε μάτια για να δούμε και καρδιά για να αισθανθούμε όπως βλέπει και αισθάνεται γι' αυτούς ο Ιησούς Χριστός.

Η βοήθεια προς τους άλλους στο μονοπάτι της διαθήκης μπορεί να πάρει τη μορφή μίας αντισυμβατικής πράξεως υπηρετήσεως. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια της τρεχούσης αναθέσεώς μου στις Φιλιππίνες, έμαθα για την οικογένεια Αγκαμάτα. Βαπτίσθηκαν το 2023 και κατόπιν όρισαν με ανυπομονησία μία ημερομηνία για να επισφραγισθούν ως οικογένεια στον κοντινό Ναό της Ουρντανέτας στις Φιλιππίνες. Ωστόσο, λίγο πριν από το ραντεβού της οικογένειας, αρκετοί τυφώνες έπληξαν την περιοχή. Ο αδελφός Αγκαμάτα, καλλιεργητής ορύζης, δεν μπόρεσε να φυτέψει τις σοδειές του κατά τη διάρκεια των σφοδρών καταιγίδων. Όταν τελικά πέρασαν οι θύελλες, έπρεπε να φυτέψει γρήγορα το ρύζι, ενώ το έδαφος ήταν εμποτισμένο με νερό – οι ιδανικές συνθήκες για φύτευση. Δυστυχώς, το ταξίδι στον ναό θα έπρεπε να αναβληθεί.

Δύο μαθητές, ο Πρεσβύτερος και η αδελφή Κόιλαν, μαζί με τρεις νέους ιεραποστόλους υπηρετήσεως, άκουσαν για τον αγώνα της οικογένειας Αγκαμάτα και προσέφεραν βοήθεια παρ' όλο που δεν είχαν εμπειρία στη γεωργία. Εργαζόμενοι κάτω από τον καυτό ήλιο, βοήθησαν να φυτευτούν τα φιντανάκια, επιτρέποντας στους Αγκαμάτα να ολοκληρώσουν το έργο τους και να παρευρεθούν στην επισφράγιση του ναού όπως είχε προγραμματισθεί. Ο Πρεσβύτερος Κόιλαν παρατήρησε ότι «η όψη [των Αγκαμάτα] έλαμπε καθώς τους βλέπαμε ενδεδυμένους στα λευκά στον οίκο του Κυρίου. Η χαρά που αισθανθήκαμε να τελούμε διακονία στον έναν είναι μια χαρά που δεν συγκρίνεται με τίποτα!»

Οι Αγκαμάτα απολαμβάνουν τώρα των πλουσιών ευλογιών της επισφραγίσεως ως αιώνια οικογένεια, επειδή μερικοί έτεροι μαθητές πλήρεις αγνής αγάπης –ένα σημείο της ιδιότητός τους του μαθητού– απεφάσισαν να βοηθήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές τους να προχωρήσουν

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson’s invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him” because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

στο μονοπάτι της διαθήκης.

Αδελφοί και αδελφές, η ιδιότητα του μαθητού του Ιησού Χριστού είναι ο μόνος τρόπος για να αποκτήσουμε διαρκή ευτυχία. Είναι ένα μονοπάτι γεμάτο με συνειδητές και ουσιαστικές πράξεις αγάπης προς τους άλλους. Ενώ το μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού μπορεί να είναι δύσκολο και απαιτητικό και ενώ μερικές φορές μπορεί να παλεύουμε και να αποτυγχάνουμε, μπορούμε να παρηγορηθούμε ότι ο Θεός μάς νοιάζεται και λαχταρά να μας βοηθήσει κάθε φορά που προσπαθούμε. Ο Ησαΐας μας υπενθυμίζει ότι «ο Θεός [θα μας] κρατ[ήσκει] το χέρι, λέγοντας... Μη φοβάσ[τε]· εγώ θα [σας] βοηθήσω».

Με αυτή τη διαβεβαίωση από τον Πατέρα μας στους Ουρανούς κατά νου, προσεύχομαι ενθέρμως ώστε να μπορέσουμε να ακολουθήσουμε την προτροπή του Προέδρου Νέλσον να δώσουμε προτεραιότητα στην ιδιότητά μας του μαθητού. Είθε να «προσευχ[όμαστε] στον Πατέρα με όλη τη δύναμη της καρδιάς» να «[είμαστε] γεμάτοι με την αγάπη αυτήν που Εκείνος έχει απονείμει σε όλους όσους είναι αληθινοί οπαδοί του Υιού του, Ιησού Χριστού... ώστε όταν παρουσιαστεί να είμαστε σαν Αυτόν», επειδή φέρουμε ένα σημείο αληθινής ιδιότητος του μαθητού, το οποίο είναι «αγνή αγάπη... η αγνή αγάπη του Χριστού».

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο ζων, ένδοξος Σωτήρας, Λυτρωτής, Παράδειγμα και Φίλος μας. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.